

Geboren in 1948 dichtbij de Duivendrechtse brug. In het souterrain van het rechterdeel van de twee onder een kap villa aan de Rijksstraatweg, links van de Berkenstraat. Kan het mij niet echt meer voor me halen, maar de eerste schoolervaring was die op het Zuivelplein in Betondorp. Dat was een school met nonnen die hele grote witte kappen op hun hoofd droegen. Op 5-jarige leeftijd verhuisde ons gezin naar Rijksstraatweg 245. Tegenover de St. Urbanuskerk. Daar kwam ik in een kleuterklasje dat gehuisvest was in een achterkamertje van het Pax – gebouw, ook tegenover de kerk.

Wij werden door een “heel oude non” bezig gehouden en visten stekelbaarsje uit de sloot, als cadeautje voor haar. Die stekelbaarsjes waren zo klein dat deze leerkracht, met in haar bril glazen als jampotbodems, ze niet kon zien.

Het jaar daarna kwam ik bij zuster Adriani in het schoolgebouw in de 2^e kleuterklas.

Mijn zus Tilly kreeg eens ter gelegenheid van de verjaardag van zuster Adriani van mijn moeder twee pruimen mee als presentje voor haar. Tilly vond deze zelf zo lekker dat ze de pitten die overbleven aan de zuster gaf.

Dan de 1^e klas: Juffrouw Jansen. Mijn vader heeft ook nog bij haar in de klas gezeten. Net als bij Juffrouw Hermans, die voor de 2^e klas stond. Wie er in de 3^e en 4^e klas les gaf weet ik niet meer. In klas vijf was het een non. Een vrij jonge, Maria Goretti (?) heette zij.

Het was dus een zeer katholieke school die door de nonnen, die er naast in het klooster woonden, gerund werd.

In de laatste, de zesde klas, kregen we meester Bekema. Die was een jaar daarvoor op onze school aangesteld als hoofd van de school. Het werd anders. Met name de rapportcijfers. Scoorden we bij de nonnen nog hoge cijfers, bij Bekema werden we realistischer beoordeeld. Bij de nonnen kregen we hogere punten vanwege het feit dat wij zo'n goed katholiek gezin waren. Uiteindelijk hadden mijn ouders twaalf kinderen.

Juffrouw Hermans bij de viering van haar 40-jarig jubileum

De kerk was in én om de school altijd aanwezig. Ik herinner mij Pastoor Figelet.

Veel jongens in onze klas waren ook misdienaar. Dat had zo zijn voordelen. Je werd dan wel eens uit de klas gehaald om op de dag een rouw- of trouwmis te dienen.

Bij de laatste kreeg je dan ook nog wel eens bruidsuikers na afloop.

Misdienaar worden was nog niet eens zo eenvoudig. Je moest alle teksten die je sprak tijdens de dienst uit je hoofd leren. Dat was wel Latijns. Ik kreeg les hierin van Karel Snel.

Die woonde met zijn ouders naast slager van Walbeek. Zie me nog zitten bij hem voor de deur. We hadden een kaart waar alle gebeden op stonden. In het Latijns, de Hollandse betekenis en de uitspraak. Zo sprak je als klein kind Latijns niet beseffende wat je zei. Op latere leeftijd, ik denk vanaf 12 jaar werd je acoliet. Dat was meer/hoger dan misdienaar.

Vorig jaar (19 september 2010) is er een reünie georganiseerd van onze lagere schoolklas. Dit was echt geweldig! Ontzettend leuk om 35 van 42 oud klasgenoten weer eens terug te zien. Ook meester Bekema was hierbij aanwezig met zijn vrouw, die vroeger ook wel eens als invaller voor onze klas stond.